

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/42/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113214565
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6113214565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti D. L., nar. XX. XX. XXXX, P. T. D. P. L., nar. XX. XX. XXXX a T. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W. W., deti rodičov - matky Y. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. L. Q. XX, XXX XX W. W., toho času bytom U. XX, XXX XX W. W., a otca N. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. L. Q. XX, XXX XX W. W., právne zastúpeného ustanoveným právnym zástupcom - Advokátskou kanceláriou ATTORNEYS GROUP s.r.o., so sídlom Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, v konaní návrhu otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/156/2013-67 zo dňa 26. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného, potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom zo dňa 26. 06. 2013 návrh otca maloletých detí (ďalej len „otec“) na zníženie jeho vyživovacej povinnosti zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania „zistil, že práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 34P/32/2012-158 zo dňa 30. 10. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 07. 12. 2012. Týmto rozhodnutím súdu bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a na čas po rozvode manželstva boli všetky maloleté deti zverené do starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. D. a P. T. D. P. mesačne sumou 100 Eur, pre každé z detí zvlášť a na výživu mal. T. mesačne sumou 65 Eur.“ Následne konštatoval, že „v tom čase deti navštevovali tie isté školy a tie isté triedy, aké navštevujú v súčasnej dobe, pretože konanie sa začalo na návrh otca dieťaťa po 5-mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku súdu. Za uvedenú dobu takmer polroka sa podstatným a výrazným spôsobom nezmenili okolnosti a skutočnosti na základe, ktorých bolo rozhodované vo veci tunajšieho súdu 34P/32/2012. Otec detí už v tom čase bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a to od 26. 01. 2012. V tom čase nepoberal dávku v hmotnej núdzi. V súčasnej dobe nastala zmena pomerov u otca iba v tom, že poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne.“ Zároveň poukázal na to, že „náklady na maloleté deti sú vysoké. Dve staršie dcéry účastníkov konania žijú a študujú prevažnú časť roka mimo miesta svojho trvalého bydliska, takže u týchto detí došlo k zvýšeniu nákladov spojených s ich ubytovaním, stravovaním, cestovným a je samozrejmé, že matka musí deťom poskytovať aj nejaké vreckové, keďže deti s ňou 5 dní v týždni nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletý T. navštevuje X. ročník ZŠ. Na strane žiadneho z účastníkov konania, súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by mohol považovať za podstatnú zmenu pomerov na strane účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala aj zmenu rozsudku súdu o výške výživného. Otcom namietané skutočnosti boli v konaní posudzované aj vo veci tunajšieho

súdu 31P/178/2012 a to aj Krajským súdom v Banskej Bystrici, pod č. k. 14CoP/88/2012 dňa 11. 10. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02. 11. 2012 a ktorým bol rozsudok tunajšieho súdu o stanovení výšky výživného potvrdený.“ Na základe uvedených skutočností „dospel k záveru, že návrh otca maloletých detí na zmenu rozsudku súdu o výške výživného nie je dôvodne podaný, a preto ho zamietol.“

Proti uvedenému rozsudku podal otec (prostredníctvom ustanoveného právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok „v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.“ Odvolanie odôvodnil tým, že „považuje rozsudok prvostupňového súdu za nezákonný a nepreskúmateľný“, pričom v tejto súvislosti poukázal na všeobecné zákonné dôvody odvolania uvedené v ustanoveniach § 205 ods. 2 písm. b), c) a e) Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „O.s.p.“). V konkrétnom odôvodnení odvolania poukázal na ustanovenie § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z. v znení zmien a doplnkov - ďalej aj „ZR“) podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak zmenia pomery. V tejto súvislosti následne uviedol, že k zmene pomerov na jeho strane „od posledného súdneho rozhodnutia o výživnom došlo najmä v tom, že mu bol priznaný nárok na dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 EUR a bolo proti jeho osobe začaté trestné stíhanie. V čase rozhodovania o výživnom rozsudkom č. k. 34P/32/2012-158 zo dňa 30. 10. 2012 súd vychádzal pri určovaní výživného iba z možností otca zamestnať sa a dosahovať príjem a nie zo skutočného príjmu otca.“ V predmetnom konaní však „preukázal, že stále nie je zamestnaný, a to nie vlastnou vinou, a teda že nemá stály príjem, ktorý by mu umožňoval riadne a včas platiť súdom určené výživné“ a taktiež „preukázal, že mu bol priznaný nárok na dávku v hmotnej núdzi ako jeho jediný príjem, pričom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny W. W. ako platiteľ dávky pri posudzovaní nároku na túto dávku skúma viaceré skutočnosti rozhodné pre jej priznanie.“ Ak mu bola táto dávka priznaná, „je zrejmé, že skutočne nemá žiadny iný príjem alebo majetok, z ktorého by mohol financovať svoje základné životné potreby a tak vysoké výživné, ako bolo určené rozsudkom č. k. 34P/32/2012-158 zo dňa 30. 10. 2012.“ Okrem toho namietal, že prvostupňový súd neakceptoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom nákladov (výdavkov) matky maloletých detí na zabezpečenie ich potrieb.

Kolízny opatrovník maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že odvolaciemu súdu odporúča, aby odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca nevyjadрила.

Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. (v znení zákona č. 384/2008, účinného od 15. 10. 2008) odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a okresným súdom vykonanými dôkazmi odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu ktorým zamietol návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti, je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.), ktoré je síce stručné, ale je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, a teda spĺňa zákonné podmienky odôvodnenia uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd (podľa § 219 ods. 2 O.s.p.) uvádza, že v tomto prípade

skutočne neboli splnené zákonné podmienky na otcom požadované zníženie výživného a to či už na strane samotného otca, alebo na strane maloletých detí, pretože (ako správne konštatoval okresný súd), od predchádzajúcej (pomerne nedávnej) úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, ktorá bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 34P/32/2012-158 zo dňa 30. 10. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 12. 2012 nedošlo ani na jednej strane k zásadnej zmene pomerov. Otec bol nezamestnaný v tej dobe a nezamestnaný je i v súčasnosti. Maloleté deti majú rovnaké školské zaradenie, ako mali v dobe predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti, z toho logicky vyplýva, že nemohlo dôjsť k poklesu nákladov na ich výživu. Pokiaľ bolo predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím rozhodnuté o vyživovacej povinnosti otca, pričom toto rozhodnutie vychádzalo z de facto totožnej skutkovej situácie, aká je ohľadom pomerov otca a maloletých detí v tomto konaní, argumentácia otca uvedená v odvolaní (týkajúca sa jeho názoru o nutnosti skúmať náklady, resp. výdavky matky maloletých detí na zabezpečenie ich potrieb) je účelová a skutkovo a právne neopodstatnená. Záverom odvolací súd konštatuje, že otec nepreukázal (a dokonca ani netvrdil) existenciu akýchkoľvek relevantných okolností (napr. nepriaznivý zdravotný stav a pod.), ktoré by mu objektívne znemožňovali alebo obmedzovali zabezpečenie pravidelného príjmu. Sice tvrdil, že sa „zaujíma o prácu“, ale v tomto smere nepredložil žiadne relevantné hodnoverné dôkazy.

Na základe uvedených skutočností preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.